

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csp/235/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120406973
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:6120406973.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: A. M., F.. XX.XX.XXXX, T. Z.Á. XX/XX, A., o zaplatenie 20.000 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 15.281,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.281,33 Eur od 18.12.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 52,82 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde - Okresný súd Banská Bystrica domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 20.000 Eur s úrokom z omeškania a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol od právneho predchodcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2018. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 23.6.2015 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky. Je toho názoru, že žalovaný nesplácal splátky úvere riadne a včas v dôsledku čoho jeho právny predchodca vyhlásil podaním zo dňa 23.1.2018 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.1.2018, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Ku dňu postúpenia predstavovala dlžná suma 21.351,43 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 16.732,83 Eur, zo zmluvného úroku vo výške 3.585,14 Eur, z úroku z omeškania vo výške 1.016,80 Eur a z poplatkov vo výške 16,66 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky neuhradil nič. Žalovaná suma podľa žalobcu predstavuje sumu 20.000 Eur (istina 16,732,83 Eur, zmluvný úrok 3.267,17 Eur). Zvyšnú časť vo výške 1.351,43 Eur (zmluvný úrok 317,97 Eur, úrok z omeškania 1.016,80 Eur, poplatky 16,66 Eur) si žalobca neuplatňuje.

K žalobe priložil splnomocnenie pre právneho zástupcu; Zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou; Zmluvu o splátkovom úvere; oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti; VOP; výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.9.2018; výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 23.11.2017, prehľad platieb; oznámenie o postúpení pohľadávky; pokus o zmier s podacím hárkom.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný riadne a včas odpor. Uviedol v ňom, že popiera nárok žalobcu v celom rozsahu. Je toho názoru, že poskytnutý úver má byť bezúročný a bez poplatkov, lebo zmluva neobsahuje údaj o výške, počte, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmluve je podľa neho nesprávny údaj o

RPMN a nie sú uvedené jasne a zrozumiteľne predpoklady pre výpočet RPMN. Taktiež je názoru, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ide podľa neho o predtlačенú, typovú formulárovú zmluvu bez možnosti individuálneho dojednaní zmluvných podmienok. Okrem toho vyčíta žalobcovi, že neplatne zosplatnil celý úver s poukazom na nedodržanie zákonných podmienok v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 565 OZ. Žalovaný je zároveň názoru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný v spore.

3. K odporu sa vyjadril žalobca replikou a uviedol, že pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok, tak tie sú riadne uvedené v zmluve. Vo vzťahu k započítavaniu splátok na istinu, úroky a poplatky uviedol, že dané nie je povinné, čo je prekonané eurokonformným výkladom a justičnou praxou vnútroštátnych súdov. Citoval časť rozhodnutia NS SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn.: 3Cdo 146/2017; KS TT zo dňa 12.5.2020, sp. zn.: 11Co/188/2019 a poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016, sp. zn.: C-42/15. Taktiež poprel, že by v danom prípade malo ísť o formulárovú zmluvu a uviedol, že žalovaný ako priemerne informovaný spotrebiteľ mal dosť času sa oboznámiť s obsahom zmluvy, pričom s obsahom zmluvy jasne vlastnoručným podpisom prejavil súhlas. Ďalej poukázal na inštitút tzv. priemerného spotrebiteľa a v danej súvislosti a citoval časť rozhodnutia KS BA zo dňa 24.6.2020, sp. zn.: 10Co/55/2020.

Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, tak k tým sa žalobca vyjadril nevie, nakoľko žalovaný neoznačil žiadnu konkrétnu neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Vo vzťahu k RPMN uviedol, že zmluvne uvedenú RPMN vo výške 8,14 % považuje za správny a poukázal na vzorec výpočtu RPMN uvedený v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov - o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“).

K platnému postúpeniu pohľadávky a jeho aktívnej legitimácie uviedol, že jeho právny predchodca splnil všetky zákonné podmienky pre platné zosplatnenie, pričom poukázal na úryvok z odbornej literatúry, kde sú vysvetlené podmienky pre platné zosplatnenie ako aj na to, že právny predchodca využil svoje právo zosplatniť pohľadávku podaním zo dňa 23.1.2018, čomu predchádzalo upozornenie adresované žalovanému zo dňa 23.11.2017.

K platnému postúpeniu pohľadávky odcitoval § 92 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov - o bankách (ďalej len „ZoB“) a poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní bol v omeškaní so zaplatením časti záväzku po dobu dlhšiu ako 90 dní a žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok už skôr spomínanými výzvami, pričom aj výzvou zo dňa 12.9.2018 upozornil žalovaného na výšku nezaplatennej pohľadávky a na možnosť postúpiť pohľadávku tretej osobe, čo napokon žalovanému právny predchodca žalobcu aj oznámil oznámením zo dňa 3.1.2019.

4. Následne bol spor postúpený tunajšiemu súdu.

5. Na repliku žalobcu reagoval žalovaný duplikou, v ktorej zopakoval svoje predošle tvrdenia, argumenty a dodal, že žalobca pri uzatváraní zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou dôsledkom čoho má byť, že v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ nemohol žalobca resp. jeho právny predchodca zosplatniť celý zvyšok úveru. Ďalej poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky v časti dojednaní poistenia, dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky a odcitoval väčšie množstvo ustanovení zákonov, ktorých cieľom je ochrana spotrebiteľa. V závere podotkol, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky, lebo právny predchodca žalobcu mu neoznámil, že postúpil pohľadávku na žalobcu.

6. Žalobca po výzve zo strany súdu uviedol, že podľa jeho názoru boli splnené všetky zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a dodal, že súdu už predložil oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom. Odcitoval viacero rozhodnutí súdov a tiež poukázal na § 89 ods. 1 ZoB, ktoré podľa neho umožňuje stranám sporu, aby si upravili zmluvný vzťah odlišne, pričom možnosť postúpenia pohľadávky bola stranami upravená v bode 12.4 VOP.

K vyjadreniu priložil doručenkú a podací hárok.

7. Na ďalšiu výzvu súdu a vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca tak, že žalovaným vytykané uvedenie adresy veriteľa u ktorého môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je uvedená v čl. II ods. 14 Zmluvy.

K RPMN uviedol, že podľa jeho názoru neuvedenie výpočtu RPMN s konkrétnymi údajmi, nespôsobuje neschopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku a preto považuje uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN v rozsahu čl. I Zmluvy za správne a naplňajúce požiadavky ZoSÚ na túto náležitosť.

Vo vzťahu ku skúmaniu bonity žalovaného, ku ktorému sa žalovaný bližšie nevyjadril (poukázal len na § 11 ods. 2 ZoSÚ a § 7 ods. 1 ZoSÚ) žalobca uviedol, že jeho právny predchodca skúmal bonitu žalovaného dopytom v SRBI a Sociálnej poisťovni.

Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok, tak tie považuje za neurčité bez akéhokoľvek vecného odôvodnenia. Je teda názoru, že žalovaný nepredniesol dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva.

Žalovaný nerozumie námietke žalovaného ohľadom dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky, nakoľko tie sa v zmluve ani nenachádzajú.

Ohľadom poistenia uviedol, že poistenie malo byť poskytnuté na základe žiadosti žalovaného, čo má vyplývať zo strany 6 Zmluvy. Uvedené má obsahovať podrobné a transparentné informácie o poistení úveru, pričom hneď v prvom bode je uvedené „Dlžník Fazekas Ladislav má záujem zabezpečiť plnením z tohto poistenia Pohľadávku Banky“ .

K aktívnej legitímácii doplnil, že okrem toho, že boli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky, žalobca je navyše od 5.8.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu v zmysle rozhodnutia NBS, čím je podľa neho naplnená hypotéza, ktorú predpokladá § 17 a § 20 ods. 1 ZoSÚ.

K vyjadreniu priložil lustráciu v SRBI; oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.1.2018 s podacím hárkom; výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.9.2018 s podacím hárkom; oznámenie o postúpení pohľadávky s doručenkou.

8. Žalovaný reagoval svojím ďalším vyjadrením, v ktorom zopakoval svoje všetky predošlé vyjadrenia a argumenty bez toho, aby niečo podstatné doplnil.

K vyjadreniu priložil Zmluvu o splátkovom úvere; odpoveď MS SR zo dňa 19.10.2016; Zmluvu o postúpení pohľadávok; článok resp. právnu analýzu advokátskej kancelárie WEBBERLEGAL; rozsudok KS PO zo dňa 25.4.2019, sp. zn.: 5Co/19/2019; výpis zo živnostenského registra žalobcu; rozhodnutie NBS zo dňa 28.5.2019, sp. zn.: NBS1-000-030-878;

9. Žalobca doručil súdu ďalšie svoje vyjadrenie, ktorým oznámil súdu, že žalovaný doposiaľ zaplatil žalobcovi resp. jeho právnomu predchodcovi spolu sumu 2.718,67 Eur.

K vyjadreniu priložil výpis z úveru.

10. Súd nariadil pojednávanie na deň 9.7.2021, ktorého sa zúčastnila len právna zástupkyňa žalobcu. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' na pojednávaní nijak neospravedlnila, pričom predvolanie jej bolo doručené už dňa 28.5.2021. Z uvedeného dôvodu súd konal v neprítomnosti splnomocnenej zástupkyne žalovaného.

11. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

12. Medzi stranami je nesporné, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovaným dňa 23.6.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 18.000 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 233,12 Eur s mesačným poistením vo výške 7,88 Eur až do zaplatenia celkovej čiastky úveru vo výške 25.175,58 Eur. Žalovaný prestal splácať úver riadne a včas v dôsledku čoho sa dostal do omeškania. Z dôvodu, že žalovaný neplatil riadne a včas vyhlásil právny predchodca žalobcu okamžitú splatnosť celého úveru. Následne bola pohľadávka postúpená na žalobcu. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil spolu sumu 2.718,67 Eur. Nesporné je aj to, že v danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah a spotrebiteľský úver. Žalobca si od žalovaného uplatňuje sumu vo výške 20.000 Eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške 16.732,83 Eur, riadneho úroku vo výške 3.267,17 Eur, zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1.351,43 Eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 317,97 Eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1.016,80 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 16,66 Eur si žalobca neuplatňuje.

13. Spornými sú žalovaným namietaná aktívna legitímáciu žalobcu, neplatnosť zosplatnenia celého úveru, neplatnosť úverovej zmluvy skrz neprijateľné zmluvné podmienky, konkrétne v časti dojednaného poistenia, rozhodcovskej doložky, dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný taktiež zvolil procesnú obranu spočívajúcu v tom, že predmetná zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, čo má mať za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, konkrétne

poukazoval na absenciu uvedenia zápočtu jednotlivých splátok na istinu, úroky, poplatky, nesprávne uvedenie RPMN ako aj neuvedenie predpokladov pre výpočet RPMN.

14. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2018 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

15. Z výzvy zo dňa 23.11.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu výzvy je žalovaný v omeškaní so splátkami, pričom dlžná suma predstavovala sumu 3.978,13 Eur a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy do 15 dní.

16. Oznamením zo dňa 23.1.2018 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru ku dňu 22.1.2018. Uvedenú písomnosť právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému dňa 29.1.2018, čo vyplýva z podacieho hárku.

17. Z výzvy zo dňa 12.9.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vtedy vo výške 20.613,23 Eur. Žalovanému bolo daná výzva doručovaná podľa podacieho hárku dňa 14.9.2018

18. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamoval žalovanému postúpenie pohľadávky. Žalovanému bolo dané oznámenie doručované podľa obálky dňa 8.1.2019

19. Z pokusu o zmier zo dňa 21.9.2020 vyplýva, že žalobca vyzýval žalovaného na úhradu dlžnej sumy t. č. vo výške 22.823 Eur. Z podacieho hárku vyplýva, že uvedené bolo žalovanému doručované dňa 22.9.2020.

20. Z lustrácii v SRBI vyplýva, že právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovaného pri poskytovaní úveru, pričom v čase lustrácie mal žalovaný 4 kontrakty, v zmysle ktorých mal toho času mesačne splátky celkovo v sume 358 Eur.

21. Z predloženého výpisu z úveru žalovaného je zrejmé, že žalovaný ku 1/2019 zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu sumu 2.718,67 Eur.

22. Zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 18.000 Eur, ktorý mal splácať v 108 mesačných splátkach po 233,12 Eur (s výnimkou poslednej 108. splátky, ktorá bola v nižšej sume). Výška RPMN bola určená vo výške 8,14%. Pri predpokladoch použitých pre výpočet RPMN je uvedené, že úver bol poskytnutý okamžite a v plnej výške, dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok uvedených v zmluve. Dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby platia do skončenia úverového vzťahu za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo zverejnení. Ďalej bolo uvedené, že ručenie alebo poistenie sa nevyžaduje. Poplatok za poistenie úveru bol určený vo výške 7,88 Eur mesačne, splatný v termíne a periodicite splátky úveru. V bode 15 je uvedené, že dlžník udeľuje súhlas s poistením k úveru za podmienok bližšie uvedených v prílohe zmluvy. V bode 18 je uvedené, že ak sa v zmluve dohodlo poistenie k úveru, zánik poistenia nemá vplyv na existenciu ďalšieho trvania zmluvy. V prílohe zmluvy v bode 1 je uvedené, že dlžník Ladislav Fazekas má záujem zabezpečiť plnením z tohto poistenia pohľadávku banky. V bode 2 je uvedené, že dlžník žiada poistenie v rozsahu rozšírený súbor poistenia. Uvedená príloha zmluvy nie je podpísaná.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v časti 15.281,33 Eur dôvodná. V prevyšujúcej časti je žaloba nedôvodná.

24. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87 ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného

predpisu. 87 ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 7 ods. 1, 2 ZoOS, nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

26. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 2 písm. g), h), i) ZoSÚ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom; ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) ZoSÚ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, alebo je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

30. Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

31. V prvom rade je potrebné vyporiadať sa s námietkou žalovaného o tom, že žalovaný nie je aktívne legitimovaný skrz neplatné postúpenie pohľadávky.

Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB je o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"),

aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. Aplikácia tohto ustanovenia pritom závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

V prejednávanej spore mal súd preukázané, že žalovaný bol v omeškaní s platením jeho splátok, pričom dané omeškania splácania trvalo dlhšie ako 90 dní a tiež, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej časti a upozornil ho na možné zosplatenie celého úveru. Žalovaný uvedené skutočnosti ani nepoprel. Žalovanému bolo napokon doručované aj oznámenie o postúpení pohľadávok, čo výslovne žalovaný namieta. Uvedené vyplýva z daného predmetného oznámenia, ku ktorému žalobca pripojil kópiu obálky, z ktorej jasne vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznamoval žalovanému postúpenie pohľadávky. Skutočnosť, že žalovaný si neprebral zásielku v odbernej lehote, že sa s danou písomnosťou neoboznámil nemôže byť na ťarchu žalobcu alebo jeho právneho predchodcu. Zo zákona nevyplýva povinnosť postupcu doručiť oznámenie o postúpení pohľadávky dlžníkovi do vlastných rúk a nevyžaduje sa ani reálna vedomosť dlžníka o tom, že bola postúpená pohľadávka voči nemu na iného nového veriteľa. V opačnom prípade by jednoduchým nepreberaním písomnosti zo strany dlžníka dochádzalo k situácii, že postupca ako veriteľ nemôže reálne postúpiť pohľadávku, čím by dochádzalo k zjavnému zneužívaniu práva zo strany dlžníkov. Súd má teda jasne preukázanú snahu právneho predchodcu žalobcu oznámiť žalovanému skutočnosť, že jeho novým veriteľom je žalobca. Na podporu uvedeného súd poukazuje na body 19-25 rozsudku NS SR zo dňa 24.4.2018, sp. zn.: 1Cdo/147/2017, v ktorom sa NS SR zaoberal otázkou platného postúpenia pohľadávky, z ktorého okrem iného vyplýva aj to, že dlžníkovi je potrebné oznamovať skutočnosť, že bola pohľadávka voči nemu postúpená avšak bez potreby skutočnej vedomosti dlžníka o tom, že k postúpeniu došlo.

Pre úplnosť je potrebné dodať, že pohľadávka bola postúpená na žalobcu, ktorý je v zmysle rozhodnutia NBS SR oprávnený poskytovať spotrebiteľské úvery.

32. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že poskytnutý úver má byť bezúročný a bezpoplatkov súd konštatuje, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, ktoré ju robia bezúročnou a bezpoplatkovou. Právnym predchodcom žalobcu naformulovaná zmluva konkrétne v časti poistenia neumožňovala žalovanému jasne prejaviť vôľu či vôbec chce poistenie a keď ho chce, tak v akom rozsahu. Podľa názoru súdu je neprijateľné, aby právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol, že žalovaný požaduje poistenie a samostatnou nepodpísanou prílohou určil podmienky poistenia. Takýto postup umožňuje bankám uviesť do zmluvy všeobecné údaje a následne v prílohe si upraviť poistenie tak ako sa im to hodí bez ohľadu na skutočné požiadavky spotrebiteľa. Súdu tak absentuje preukázanie skutočnej vôle žalovaného vziať si aj konkrétny balík poistenia. Právny predchodca žalobcu mohol žalovanému v zmluve umožniť zaškrtnúť jeden z balíkov poistenia s možnosťou poskytnutia úvere bez poistenia. Takým spôsobom by jednoducho predišiel možným pochybnostiam ako nastali v danom prípade. Z dôvodu, že v zmluve absentuje možnosť vziať si úver bez poistenia je potrebné podľa názoru súdu hodnotiť poistenie ako povinné pre poskytnutie úveru a to aj napriek tomu, že v zmluve je uvedené, že poistenie sa nevyžaduje, lebo predmetné poistenie bolo žalovanému podľa názoru súdu nepriamo nanútené resp. bol zavedený v tom, že nedostal možnosť rozhodnúť sa, či si vezme poistenie alebo nie.

33. V súvislosti s tým je následne potrebné poukázať na to, že skutočné celkové náklady spotrebiteľa nepredstavuje len suma 25.175,58 Eur (108 splátok x mesačná splátka 233,12 Eur), ale k uvedenému je potrebné prirátat aj poplatky za poistenie a teda sumu 851,04 Eur (108 x 7,88 Eur), čo činí reálne celkové náklady vo výške 26.026,62 Eur. Rozdiel medzi zmluvne uvedenou sumou a reálnou sumou, ktorú by mal žalovaný spotrebiteľ na konci zmluvného obdobia zaplatiť je teda suma 851,04 Eur. Žalovaný bol teda ako spotrebiteľ zavedený právnym predchodcom žalobcu v tom, koľko má na konci zmluvného obdobia reálne zaplatiť, pričom s poukazom na uvedený finančný rozdiel možno dôvodne predpokladať, že ak by o ňom žalovaný vedel zvažoval by, že či si predmetný úver vezme resp. vezme od inej finančnej inštitúcie.

34. V spojení so skôr uvedeným možno jasne určiť, že aj RPMN je z dôvodu nezohľadnenia poistenia vo výpočte vyššia ako tá, ktorá je uvedená v zmluve. Konkrétne v zmluve je uvedená RPMN vo výške 8,14 %, pričom súdu podľa výpočtu RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ vychádza RPMN vo výške 9,43 %.

35. Zároveň je potrebné poukázať na to, že právny predchodca žalobcu uviedol v zmluve pri predpokladoch použitých na výpočet RPMN úplne iné údaje ako vyžaduje ZoSÚ. Zákon predpokladá, že banka alebo finančná inštitúcia v danej časti uvedie, že ktoré údaje a aké veličiny použila resp. zohľadnila pri výpočte RPMN, teda ako sa dostala ku konkrétnej v danom prípade výške 8,14%. Právny predchodca žalobcu namiesto toho uviedol pre druhu zmluvnú stranu úplne nepodstatné informácie, čo vôbec nebolo účelom daného ustanovenia. Z daného ustanovenia malo vyplývať aké všetky náklady musí zaplatiť spotrebiteľ, teda aby si mohol pozrieť, čo všetko je v tom zohľadnené, že čo všetko musí na konci zaplatiť. V danom prípade tak ako to uviedol právny predchodca žalobcu nemožno zistiť prakticky nič podstatné pre spotrebiteľa.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti poistenia a taktiež aj porušenia zo strany právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ (nesprávne uvedené celkové náklady spotrebiteľa; nesprávne uvedená výška RPMN; nesprávne uvedené predpoklady pre výpočet RPMN), ktoré zakladajú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ. Súd tak zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 15.281,33 Eur (suma poskytnutého úveru 18.000 Eur - doposiaľ vykonané platby žalovaným 2.718,67 Eur.)

37. Pokiaľ ide o ostatné viacpočetné opakované a neúplne tvrdenia a námietky žalovaného, tak ohľadom nich sa súd plne stotožňuje s názormi a argumentáciami žalobcu.

V krátkosti možno uviesť, že pokiaľ ide o potrebu uviesť započítavanie jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, tak rozhodovacia prax súdov sa ustálila na tom, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna skladba tej ktorej anuitnej splátky. K tomu súd poukazuje hlavne na uznesenie NS SR zo dňa 22.2.2018, sp. zn.: 3Cdo 146/2017 a tiež na rozsudok KS TT zo dňa 12.5.2020, sp. zn.: 11Co/188/2019.

Pokiaľ žalovaný namietal ustanovenia o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskom rozsudku, tak tie sú absolútne absurdné, nakoľko dané namietané ustanovenia ani nie sú súčasťou zmluvy.

K ďalším námietkam žalovaného sa nemožno ani poriadne vyjadriť a vyhodnotiť ich, lebo sú neúplne, žalovaný viacmenej len citoval konkrétne ustanovenia právnych predpisov bez toho, aby poukázal v čom konkrétne vidí nedostatky, ako sa týkajú prejednávaného sporu. Žalovaný si teda vo väčšine námietok ani nespĺnil povinnosť tvrdenia a už vôbec nie dôkaznú povinnosť ohľadom daných tvrdení.

38. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške ako ich požadoval z priznanej dlžnej sumy v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami právnych predpisov, nakoľko žalovaný sa so splácaním úveru dostal

do omeškania a žalobca požadoval priznať úroky z omeškania od dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, t.j. od 18.12.2020.

41. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O trovách konania rozhodol súd tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,82 %, ktoré predstavujú rozdiel medzi úspechom žalobcu v sume 15.281,33 Eur (76,41%) a úspechom žalovaného v sume 4.718,67 Eur (23,59 %).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že : a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.